

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 1155

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 decembrie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.274. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 518 din 15 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală	2-4		
Decizia nr. 527 din 15 iulie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală	4-5		
Decizia nr. 637 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. b) și ale art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală	6-10		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
568. — Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de secretar general al Autorității Electorale Permanente.....	10		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
335. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul viceprim-			
		ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 946/2014 privind aprobarea Listei și a atribuțiilor specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare, și a Listei specialiștilor împuterniciți să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 83 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului legitimației speciale de identificare a acestora și a modelului procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor în domeniul îmbunătățirilor funciare	11-12
		1.066. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru aprobarea Normelor privind dotarea camerelor de infirmerie, a camerelor de separare ori a camerelor de tranzit, precum și amenajarea și dotarea camerelor de protecție destinate cazării individuale a persoanelor private de libertate vulnerabile	13-16

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.208/2021,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 7 decembrie 2021, domnul judecător Adrian-Petru Ciachir, președinte al Secției a III-a de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale la Tribunalul Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 6 decembrie 2021.
Nr. 1.274.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 518**

din 15 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă. Apreciază că motivarea formulată de către autorul excepției nu are legătură cu textul criticat. Procedura reglementată de textul criticat oferă toate garanțiile protejării drepturilor autoarei la apărare, la un proces echitabil și acces liber la justiție, precum și a dreptului acesteia de proprietate.

CURTEA,

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Daniela Băloi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan în Dosarul nr. 8.400/279/2017 al Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.746D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 aprilie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 8.400/279/2017, **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan cu ocazia soluționării plângerii împotriva soluției de neurmărire/netrimiteri în judecată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, expunând situația de fapt, autoarea acesteia apreciază că i-au fost afectate accesul liber la justiție și dreptul de proprietate privată.

6. **Judecătoria Piatra-Neamț — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Susține că dispozițiile art. 341 alin. (6) și (8) din Codul de procedură penală reglementează soluțiile pe care judecătorul de cameră preliminară le poate dispune cu privire la admisibilitatea plângerii formulate împotriva soluției de neurmărire sau de netrimiteră în judecată, soluții dispuse de către procuror, dacă în cauză nu a fost pusă în mișcare acțiunea penală, și, totodată, dispun cu privire la împrejurarea că încheierea astfel pronunțată este definitivă. De asemenea, invocă Decizia nr. 599 din 21 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 886 din 5 decembrie 2014, paragrafele 24—26.

7. Totodată, arată că plângerea reglementată de dispozițiile art. 341 din Codul de procedură penală reprezintă, prin ea însăși, o garanție a protejării dreptului de proprietate privată. Petenta are deplina libertate de a demonstra în fața judecătorului de cameră preliminară nelegalitatea actului atacat, în condiții de oralitate și contradictorialitate, în raport cu lucrările și materialul din dosarul cauzei și cu notele scrise depuse. Faptul că aceste drepturi fundamentale nu sunt cu nimic îngrădite prin dispozițiile legale supuse criticilor de neconstituționalitate rezultă și din reglementarea, prin dispozițiile art. 341 alin. (6) din Codul de procedură penală, a soluțiilor ce pot fi date de judecătorul de cameră preliminară plângerii împotriva ordonanțelor procurorului de neurmărire/netrimiteră în judecată. Astfel, indiferent de soluția pronunțată, judecătorul de cameră preliminară apreciază cu privire la probele administrate în dosarul de urmărire penală, inclusiv sub aspectul dacă acestea sunt sau nu suficiente pentru a fundamenta soluția organului de cercetare penală. Admițând plângerea și desființând soluția atacată, judecătorul poate să dispună motivat, conform art. 341 alin. (6) lit. b) și alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală, trimiterea cauzei procurorului „pentru a începe sau pentru a completa urmărirea penală ori, după caz, pentru a pune în mișcare acțiunea penală și a completa urmărirea penală” ori schimbarea temeiului de drept al soluției de clasare dacă prin aceasta nu se creează o situație mai grea pentru persoana care a făcut plângerea [art. 341 alin. (6) lit. c) și art. 341 alin. (7) pct. 2 lit. d) din Codul de procedură penală].

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Încheierea prin care s-a pronunțat una dintre soluțiile prevăzute la alin. (6), alin. (7) pct. 1, pct. 2 lit. a), b) și d) și alin. (71) este definitivă.*”

12. Autoarea excepției de neconstituționalitate apreciază că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție și art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, deși autoarea acesteia invocă în mod formal prevederile constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, în realitate, aceasta nu motivează pretinsa contrarietate a dispozițiilor criticate cu prevederile constituționale invocate. Astfel, Curtea apreciază că autoarea excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci, în realitate, este nemulțumită de modul în care procurorul și-a exercitat atribuțiile, precum și de anumite situații de fapt determinate de modul în care acesta și instanțele judecătorești au înțeles să aplice dispozițiile de lege criticate.

14. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție. De altfel, prin Decizia nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012, Curtea Constituțională a statuat că orice excepție de neconstituționalitate trebuie să aibă o anumită structură inerentă și intrinsecă ce va cuprinde trei elemente, și anume textul contestat din punctul de vedere al constituționalității, textul de referință pretins încălcat, precum și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate existente între cele două texte, cu alte cuvinte, motivarea neconstituționalității textului criticat. În condițiile în care primele două elemente pot fi determinate absolut, al treilea element comportă un anumit grad de relativitate determinat tocmai de caracterul său subiectiv. Astfel, motivarea în sine a excepției, ca element al acesteia, nu este neapărat un criteriu material sau cantitativ, ci, dimpotrivă, ea rezultă din dinamica primelor elemente. Prin urmare, materialitatea motivării excepției nu este o condiție *sine qua non* a existenței acesteia. De aceea, Curtea a constatat că în situația în care textul de referință invocat este suficient de precis și clar, astfel încât instanța constituțională să poată reține în mod rezonabil existența unei minime critici de neconstituționalitate, ea este obligată să analizeze pe fond excepția de neconstituționalitate și să considere deci că autorul acesteia a respectat și a cuprins în excepția ridicată cele 3 elemente menționate.

15. Curtea constată că, în prezenta cauză, indicarea temeiurilor constituționale nu este suficientă pentru determinarea, în mod rezonabil, a criticilor vizate de autoare. În același sens a statuat Curtea și prin Decizia nr. 785 din 16 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 9 septembrie 2011, prilej cu care a stabilit că „simpla enumerare a unor dispoziții constituționale sau convenționale nu poate fi considerată o veritabilă critică de neconstituționalitate. Dacă ar proceda la examinarea excepției de neconstituționalitate motivate într-o asemenea manieră eliptică, instanța de control constituțional s-ar substitui autorului acesteia în formularea unor critici de neconstituționalitate, ceea ce ar echivala cu un control efectuat din oficiu, inadmisibil însă, în condițiile în care art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 precizează că «sesizarea Curții Constituționale se dispune de

către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți.» (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 627 din 29 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 23 iulie 2008).

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 341 alin. (8) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ioana Sultana Stan în Dosarul nr. 8.400/279/2017 al Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Piatra-Neamț — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 527

din 15 iulie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Daniela Băloi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Smedescu în Dosarul nr. 5.622/288/2020 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.642D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa autorului excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Susține că dispozițiile criticate reprezintă garanția accesului liber la justiție în materia verificării actelor și soluției dispuse de către procuror.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.622/288/2020, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea** —

16. Curtea constată că, dat fiind caracterul general al textelor constituționale invocate, precum și lipsa explicitării pretensei relații de contrarietate a dispozițiilor legale criticate față de acestea, nu poate identifica în mod rezonabil nicio critică de neconstituționalitate, astfel încât excepția urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Smedescu cu ocazia soluționării unei plângeri împotriva soluției de neurmărire/netrimiteră în judecată.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia solicită sesizarea Curții, apreciind că dispozițiile criticate „nu permit verificarea soluției procurorului cu privire la plângerile îndreptate împotriva soluțiilor acestora”. Relatând aspecte de fapt, consideră că respingerea schimbării încadrării juridice date faptei conduce la vătămarea intereselor sale legitime în acord cu dreptul liberului acces la justiție și cu asigurarea garanțiilor procesuale. Așa fiind, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

6. **Judecătoria Râmnicu Vâlcea — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât, contrar susținerilor petentului, prevederile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală reprezintă o materializare legislativă a principiului constituțional al accesului liber la justiție, textul legal criticat reglementând cazurile și condițiile de exercitare a acestui drept.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, cu următorul conținut: „*Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.*”

11. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1) și (3) referitor la accesul liber la justiție și în art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 610 din 28 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 15 noiembrie 2017, Curtea a constatat că stabilirea unor reguli speciale de procedură în cazul soluționării plângerilor împotriva actelor procurorului este realizată de legiuitor în exercitarea competenței sale constituționale. Astfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, legiuitorul poate institui reguli speciale de procedură, ca modalități de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, însă în formele și modalitățile instituite de lege. Așa fiind, prin instituirea procedurii potrivit căreia ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor procurorului nu mai pot fi atacate cu o nouă plângere la procurorul ierarhic superior, ca de altfel în toate cazurile în care legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de exercitarea sa în cadrul unei anumite proceduri, nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, ci, exclusiv, instaurarea unui climat de ordine, indispensabil, în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21 din Constituție. O asemenea chestiune nu poate fi întemeiată pe dispozițiile art. 21 din Constituție, acest text legal reglementând accesul la justiție, și nu la diverse căi procedurale în cadrul ierarhiei Ministerului Public. Astfel, se previn abuzurile și se asigură protecția drepturilor și intereselor legitime ale celorlalte părți.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Victor Smedescu în Dosarul nr. 5.622/288/2020 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția penală și constată că dispozițiile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Râmnicu Vâlcea — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 iulie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Reglementarea de către legiuitor, în limitele competenței ce i-a fost conferită prin Constituție, a condițiilor de exercitare a unui drept — subiectiv sau procesual, inclusiv prin instituirea unor proceduri speciale, nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă, în detrimentul altor titulari de drepturi, în egală măsură ocrotite.

13. Așa fiind, nu poate fi primită critica referitoare la afectarea accesului liber la justiție, deoarece cauza penală, odată rezolvată de către procuror, în condițiile art. 327 din Codul de procedură penală, va putea fi supusă controlului judecătorului de cameră preliminară, ocazie cu care partea interesată va putea critica inclusiv acele acte ale procurorului care au fundamentat soluția pronunțată.

14. Astfel, atunci când procurorul va emite rechizitoriu prin care dispune trimiterea în judecată, cauza va ajunge în faza camerei preliminare, fază în care, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, judecătorul de cameră va verifica legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

15. Atunci când procurorul va emite o ordonanță prin care clasează cauza, aceasta va putea ajunge, de asemenea, în fața unui judecător de cameră preliminară, în condițiile art. 340 alin. (1) din Codul de procedură penală, petentul și intimații putând formula cereri și ridica excepții și cu privire la legalitatea administrării probelor ori a efectuării urmăririi penale, conform art. 341 alin. (2) teza finală din Codul de procedură penală.

16. În sfârșit, atunci când procurorul va emite o ordonanță prin care renunță la urmărirea penală, ordonanța astfel pronunțată va fi verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când a fost întocmită de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Ulterior, această ordonanță se transmite, spre confirmare, judecătorului de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță, iar, în fața acestuia, persoana care a făcut sesizarea, părțile, suspectul, persoana vătămată ori altă persoană interesată va putea releva aspecte de legalitate și temeinicie a soluției pronunțate.

17. Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 637

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. b) și ale art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. b) și ale art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Drăgan și Hortenziu Teodor Drăgan în Dosarul nr. 4.544/90/2017/a1 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 893D/2018.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorii excepției, doamna avocat Anca Tomescu din cadrul Baroului Olt, având împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorilor excepției, care face referire la conținutul normativ al art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, apreciind că sintagma „*martor citat în cauză*” aduce atingere atât dispozițiilor constituționale ale art. 21, 23, 24 și 41, cât și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Susține că martorul avocat citat în cauză nu dobândește, prin simpla sa citare, o a doua calitate procesuală distinctă în cauza penală, cu excepția situației în care este ascultat ca martor în cauză. Face referire la situația de fapt din dosarul de fond, specificând că a fost avocat în faza de urmărire penală, fiind citat ca martor de către parchet. Întrucât este descendent în linie directă al inculpaților, a exercitat, în temeiul art. 117 din Codul de procedură penală, dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor. Susține că textul de lege criticat poate genera abuzuri din partea organelor judiciare atât în faza de urmărire penală, cât și în faza de judecată, în sensul înlăturării unui avocat incomod. Solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, apreciind, totodată, că Decizia Curții Constituționale nr. 136 din 10 martie 2016 nu este aplicabilă, în condițiile în care, spre deosebire de contextul actual, avocatul din respectiva speță a avut calitatea de martor citat și audiat în cauza penală. De asemenea, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală. Face referire la sintagma „*toate probele*”, pentru a arăta că este imposibil ca un avocat să poată exclude, în camera preliminară, toate probele din dosarul penal. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 22 din 18 ianuarie 2018, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală și s-a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*excluderea probei*”, din cuprinsul lor, se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei. Arată că în camera preliminară a fost exclus raportul de constatare

tehnico-științifică, însă, deși instanța de control constituțional a stabilit, prin decizia invocată, că urmează să fie exclus fizic din dosarul cauzei, acesta se regăsește în toate ordonanțele din faza de urmărire penală, inclusiv în rechizitoriu, iar nerestituirea rechizitoriului la parchet în vederea refacerii sale conduce la ineficiența Deciziei nr. 22 din 18 ianuarie 2018, anterior invocată.

4. Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, reține că interpretarea și aplicarea legii de către organele judiciare au loc în baza unor norme edictate de legiuitor în temeiul competenței sale constituționale. Faptul că anumite dispoziții de lege sunt aplicate într-o anumită manieră de către organele judiciare nu poate conduce *de plano* la neconstituționalitatea acestora. Reține că dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală reglementează o ordine de preferință în cazul în care o persoană întrunește în cauzele penale două calități procesuale, cea de martor și cea de avocat, calitatea de martor având întâietate față de cea de apărător. Împrejurarea că în procesele penale martorul citat nu poate fi avocat al unei părți sau al unui subiect procesual penal reprezintă grija legiuitorului pentru înlăturarea unor prezumții de parțialitate. Consideră că textul criticat nu aduce atingere dreptului la muncă al avocatului, deoarece incompatibilitatea este stabilită doar la o anumită cauză penală în care avocatul are calitatea de martor. Invocă jurisprudența instanței de la Strasbourg, potrivit căreia, în pofida relației de încredere dintre avocat și client, nu se poate acorda un caracter absolut dreptului garantat la art. 6 paragraful 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, acesta fiind subordonat unor limitări, ipoteză în care instanțele de judecată au sarcina de a decide în funcție de interesele părților și în funcție de împrejurările cauzei. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, face referire la obiectul camerei preliminare, reținând că restituirea cauzei la parchet, în ipoteza excluderii tuturor probele administrate în cursul urmăririi penale, se impune având în vedere necesitatea refacerii în totalitate a urmăririi penale, întrucât probele administrate anterior nu pot fi valorificate în mod legal și just în scopul aflării adevărului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 31 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 4.544/90/2017/a1, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. b) și ale art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Elena Drăgan și Hortenziu Teodor Drăgan cu ocazia soluționării contestațiilor formulate și de autori împotriva Încheierii nr. 57 din 21 martie 2018, prin care judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Vâlcea a respins cererea de constatare a neregularității actului de sesizare a instanței, a admis cererea de excludere a raportului de constatare din 10 iunie 2015, a respins cererea de excludere a celorlalte probe și acte de urmărire penală și a dispus începerea judecății.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că, prin formularea utilizată de legiuitor în textul art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, respectiv

prin utilizarea sintagmei „*martorul citat în cauză*”, se încalcă prevederile constituționale referitoare la muncă și protecția socială a muncii, dreptul la apărare, libertatea individuală și accesul liber la justiție. Susțin, totodată, că avocatul citat ca martor într-o cauză penală nu dobândește prin simpla sa citare ca martor o a doua calitate procesuală distinctă, exceptând situația în care depune declarație ca martor, în acea cauză. Arată că, în speță, unul dintre apărătorii aleși ai inculpaților, autori ai excepției de neconstituționalitate, a fost citat în calitate de martor, însă a refuzat să dea declarație în această calitate, invocând dispozițiile art. 117 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală.

7. Cât privește dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală susțin că refacerea rechizitoriului prin trimiterea acestuia la parchet nu trebuie să fie condiționată de excluderea tuturor probelor din dosar, această condiție fiind, în opinia autorilor, neconstituțională în ipoteza la care face referire Decizia Curții Constituționale nr. 22 din 18 ianuarie 2018, când în rechizitoriu sunt menționate probe declarate nelegale și excluse în procedura camerei preliminare.

8. **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** reține că susținerile autorilor sunt neîntemeiate, de vreme ce prevederile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală nu impiedică asupra drepturilor procedurale ale inculpatului și procurorului, normele criticate constituind garanții ale drepturilor fundamentale prevăzute la art. 21 alin. (3) din Constituție și la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, apreciază că interdicția impusă de legiuitor în conținutul art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală nu încalcă dreptul la muncă, întrucât, de principiu, limitarea drepturilor constituționale este posibilă în vederea realizării actului de justiție. Apreciază, de asemenea, că dispozițiile art. 23 din Constituție nu au incidență în cauză. Cât privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 și 24 invocă jurisprudența instanței de la Strasbourg, potrivit căreia, în pofida relațiilor de încredere dintre avocat și client, nu se poate acorda un caracter absolut dreptului garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acesta este subordonat obligatoriu unor limitări atunci când instanțele au sarcina de a decide dacă interesele justiției impun numirea unui apărător din oficiu pentru acuzat. La numirea avocatului respectiv, instanțele naționale trebuie inevitabil să țină cont de dorința acuzatului. Cu toate acestea, instanțele pot să nu țină seama de aceasta dacă există motive pertinente și suficiente pentru a considera că interesele justiției o impun. Limitările admise reprezintă expresia preocupării pentru prevenirea unor dubii de natură judiciară, ce pot să apară în cauze concrete, în situații individuale, dispozițiile legale astfel criticate nefiind altceva decât interdicții care constituie măsuri de protecție pentru părți și împotriva unor suspiciuni ce ar putea altera actul de justiție. De vreme ce avocatul asupra căruia poartă interdicția cuprinsă în textele de lege criticate avea cunoștință despre fapte sau împrejurări pe care le-a cunoscut înainte de a deveni apărător sau reprezentant al vreunei părți în cauză, acesta ar fi trebuit să acționeze cu simț etic, potrivit normelor deontologice ale profesiei, și să îi comunice clientului său riscul de a intra sub incidența dispozițiilor criticate și să îl îndrume, cu bună-credință, spre soluția angajării unui alt avocat, fie încă de la început, fie din momentul în care a fost ascultat ca martor.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorilor excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) și ale art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 88 alin. (2) lit. b): „(2) *Nu poate fi avocat al unei părți sau al unui subiect procesual principal: [...] b) martorul citat în cauză; [...]*”;

— Art. 346 alin. (3) lit. b): „(3) *Judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă: [...] b) a exclus toate probele administrate în cursul urmăririi penale; [...]*”.

13. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală aduc atingere atât dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție, ale art. 23 privind libertatea individuală, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 41 referitor la muncă și protecția socială a muncii, cât și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Cât privește dispozițiile art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală invocă atât dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 alin. (3) care consacra dreptul părților la un proces echitabil și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, cât și prevederile art. 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, Curtea reține că, prin Decizia nr. 22 din 18 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 26 februarie 2018, a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală și a constatat că acestea sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „*excluderea probei*”, din cuprinsul lor, se înțelege și eliminarea mijloacelor de probă din dosarul cauzei. Totodată, Curtea observă că, după pronunțarea acestei decizii, legiuitorul nu a intervenit, astfel cum prevede art. 147 alin. (1) din Legea fundamentală, în sensul punerii de acord a prevederilor declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției.

15. În aceste condiții, referitor la faptul că legiuitorul nu a intervenit pentru a pune de acord prevederile declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, Curtea a reținut că, potrivit dispozițiilor art. 147 alin. (4) din Constituție, deciziile pronunțate de Curtea Constituțională sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor, având aceleași efecte pentru toate autoritățile publice și toate subiectele individuale de drept. Decizia prin care Curtea Constituțională, în exercitarea controlului concret *a posteriori*, admite sesizarea de neconstituționalitate este obligatorie și produce efecte *erga omnes*, determinând obligația legiuitorului, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, de a pune de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Legii fundamentale. Termenul în care trebuie îndeplinită obligația constituțională este de 45 de zile, consecința nerespectării sale fiind încetarea efectelor juridice a dispozițiilor din legile sau ordonanțele constatate ca fiind neconstituționale în vigoare la data efectuării controlului și suspendate de drept pe durata termenului constituțional.

16. În consecință, ținând seama de dispozițiile constituționale ale art. 142 alin. (1), potrivit cărora „*Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției*”, și de cele ale art. 1 alin. (5), potrivit cărora „*în România, respectarea [...] legilor este obligatorie*”, Curtea reține că legiuitorul are obligația de a

reglementa, în sensul punerii de acord a prevederilor declarate ca fiind neconstituționale cu dispozițiile Constituției, pasivitatea acestuia fiind de natură să determine apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității raporturilor juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragrafele 51, 56 și 57, și Decizia nr. 163 din 26 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 729 din 12 august 2020).

17. Așa fiind, Curtea constată că autorii excepției, prin modul de formulare a criticilor de neconstituționalitate, încearcă în fapt compensarea lipsei de diligență a legiuitorului, prin pronunțarea unei noi decizii a Curții Constituționale. Or, instanța de contencios constituțional nu are competența de a complini viciul normativ invocat de autori prin motivele de neconstituționalitate formulate, întrucât și-ar depăși atribuțiile legale, acționând în sfera exclusivă de competență a legiuitorului primar sau delegat, așa încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

18. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, Curtea observă că a pronunțat Decizia nr. 136 din 10 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 18 aprilie 2016, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

19. În considerentele deciziei precitate, Curtea a observat că dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală dispun cu privire la o ordine de preferință în cazul în care o persoană întrunește, în cauzele penale, două calități procesuale, cea de martor și cea de avocat, calitatea de martor având întâietate față de cea de apărător. Curtea a reținut însă că împrejurarea că, în procesele penale, martorul citat în cauză nu poate fi avocat al unei părți sau al unui subiect procesual principal nu reprezintă altceva decât grija legiuitorului pentru înlăturarea unei prezumții de parțialitate, deoarece nimeni nu poate fi martor în propria sa cauză (*nemo testis idoneus in re sua*). Aceasta reprezintă nu numai o obligație, dar și o garanție a exercitării cu bună-credință a dreptului la apărare, prin înlăturarea oricăror suspiciuni cu privire la raporturile judiciare. Fie că asistă, fie că reprezintă o parte sau un subiect procesual principal, avocatul astfel ales sau desemnat nu-și poate exercita cu obiectivitate sarcina, câtă vreme este ținut de o eventuală calitate de martor a cărui declarație poate conține elemente contrare intereselor clientului.

20. Curtea nu a reținut critica referitoare la afectarea dreptului la muncă al avocatului, deoarece incompatibilitatea astfel stabilită este singulară, și anume într-o cauză în care acesta are calitatea de martor. Acest *status quo* nu se extinde asupra calității de avocat, acesta nepierzându-și dreptul de a exercita profesia în alte cauze. Dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea ocupării persoanei de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, dar cu respectarea anumitor condiții stabilite de legiuitor (Decizia nr. 513 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 11 iulie 2006). Pe de altă parte, Curtea a reținut că motivele referitoare la încălcarea art. 41 din Constituție nu ar trebui analizate, fiind formulate de o persoană care nu poate justifica un interes în acest sens, fiind invocată Decizia nr. 1.519 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 27 ianuarie 2012, pronunțată în soluționarea unei excepții de neconstituționalitate ridicate de clientul unui avocat, în care Curtea a statuat că autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze un interes personal în contestarea constituționalității unui text de lege.

21. Cât privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 referitor la accesul liber la justiție și ale art. 24 referitor la dreptul la apărare, Curtea a invocat practica Curții Europene a Drepturilor Omului care a reținut că, în pofida relațiilor de încredere dintre avocat și client, nu se poate acorda un caracter absolut dreptului garantat de art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acesta este subordonat obligatoriu unor limitări atunci când instanțele au sarcina de a decide dacă interesele justiției impun numirea unui apărător din oficiu pentru acuzat. La numirea avocatului respectiv, instanțele naționale trebuie inevitabil să țină cont de dorința acuzatului. Cu toate acestea, instanțele pot să nu țină seama de aceasta dacă există motive pertinente și suficiente pentru a considera că interesele justiției o impun (Hotărârea din 25 septembrie 1992, pronunțată în Cauza *Croissant împotriva Germaniei*, paragraful 29, Hotărârea din 25 martie 2008, pronunțată în Cauza *Vitan împotriva României*, paragraful 59, Hotărârea din 8 februarie 2011, pronunțată în Cauza *Micu împotriva României*, paragraful 103). Prin urmare, din jurisprudența instanței de la Strasbourg rezultă că limitările admise de aceasta reprezintă expresia preocupării pentru prevenirea unor dubii de natură judiciară, ce pot să apară în cauze concrete, în situații individuale, dispozițiile legale astfel criticate nefiind altceva decât interdicții care constituie măsuri de protecție pentru părți și împotriva unor suspiciuni ce ar putea altera actul de justiție.

22. De asemenea, Curtea a reținut că, deși art. 6 paragraful 3 lit. c) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede, printre altele, că orice acuzat are dreptul „să fie asistat de un apărător ales de el”, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că textul convențional menționat nu precizează condițiile de exercitare a dreptului fiecărui acuzat de a se apăra prin avocat, lăsând statelor contractante alegerea mijloacelor corespunzătoare ce permit realizarea sa efectivă, Curtea de la Strasbourg urmând să examineze dacă aceste mijloace sunt compatibile cu exigențele unui proces echitabil (Hotărârea din 24 noiembrie 1993, pronunțată în Cauza *Imbrioscia împotriva Elveției*, paragraful 38).

23. Cât privește critica raportată la încălcarea dispozițiilor art. 23 din Constituție referitor la libertatea individuală, Curtea a constatat că acesta nu are incidență în cauză.

24. Curtea observă, totodată, că, prin Decizia nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 88 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală, reținând că, în aceeași cauză în care autorul excepției are calitatea de inculpat, avocatul său are calitatea de parte, respectiv inculpat, pentru săvârșirea unei infracțiuni care are o strânsă legătură cu infracțiunile săvârșite de autor. De asemenea, instanța de control constituțional a reținut că partea/subiectul procesual principal al cărei/cărui avocat se află în ipoteza reglementată de art. 88 alin. (2) lit. d) din Codul de procedură penală are libertatea de a-și angaja un alt apărător, iar, în situația în care nu își alege un alt avocat, fie apărătorul aflat în starea de incompatibilitate prevăzută de norma procesuală penală criticată își poate asigura substituția, în condițiile legii speciale, fie organul judiciar va lua măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu.

25. Așadar, Curtea constată că, potrivit jurisprudenței sale — care își păstrează valabilitatea — alături de posibilitatea părților și a celorlalți subiecți procesuali de a-și alege un alt apărător decât cel aflat în stare de incompatibilitate, dispozițiile art. 88 alin. (2) din Codul de procedură penală instituie garanții ale dreptului la apărare al acestora, în vederea înlăturării oricăror suspiciuni cu privire la asistarea sau reprezentarea lor, contrară intereselor procesuale.

26. De asemenea, Curtea reține că legea procesuală penală în vigoare reglementează și dispoziții care, prin conținutul lor normativ, dau expresie secretului profesional al avocatului, o altă garanție a dreptului la apărare. Astfel, potrivit art. 116 alin. (3)

din Codul de procedură penală, „(3) Nu pot face obiectul declarației martorului acele fapte sau împrejurări al căror secret ori confidențialitate poate fi opusă prin lege organelor judiciare.”, iar, potrivit art. 306 alin. (6) din același act normativ, „(6) Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmării penale.” Curtea constată însă că, în vederea aflării adevărului în cauza penală, calitatea de martor are întâietate față de calitatea de avocat cu privire la faptele și împrejurările de fapt pe care persoana le-a cunoscut înainte de a dobândi această (s.n. din urmă) calitate [art. 114 alin. (3) din Codul de procedură penală], iar, „(4) Faptele sau împrejurările prevăzute la alin. (3) pot face obiectul declarației martorului atunci când autoritatea competentă sau persoana îndreptățită își exprimă acordul în acest sens sau atunci când există o altă cauză legală de înlăturare a obligației de a păstra secretul sau confidențialitatea.” [art. 116 alin. (4) din Codul de procedură penală].

27. Așadar, Curtea reține instituirea, prin normele criticate, a unei incompatibilități între două calități procesuale, respectiv cea de avocat și cea de martor, de principiu, calitatea de martor având întâietate, obligația de a depune mărturie constituind o obligație civică în raport cu interesul public de a se exercita în mod eficient acțiunea penală.

28. Cu toate acestea, Curtea constată că exercitarea dreptului oricărei persoane de a beneficia de asistența juridică a unui avocat ales — garanție a dreptului fundamental la apărare — constituie, în mod firesc, o manifestare privată, pe care, de principiu, legea procesual penală o poate condiționa de respectarea unor obiective de interes public, cum este asigurarea unei bune desfășurări a procesului penal. În mod particular, există însă și situații în care această manifestare/opțiune nu mai produce consecințe în sfera obligației organelor judiciare „de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei, precum și cu privire la persoana suspectului sau inculpatului” [art. 5 alin. (1) din Codul de procedură penală]. Legea procesual penală în vigoare normează o astfel de ipoteză la art. 117 atunci când stabilește persoanele care au dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor.

29. În materia audierii martorilor, art. 117 din Codul de procedură penală, având denumirea marginală „Persoanele care au dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor”, instituie o situație de excepție de la regula generală prevăzută la art. 114 alin. (1) din același act normativ, conform căreia orice persoană care deține cunoștințe pertinente obiectului probațiunii are capacitatea și obligația de a da declarații în calitate de martor. Norma procesual penală precitată reglementează un drept de refuz al audierii prin enumerarea, în mod limitativ, a anumitor categorii de persoane care pot refuza să declare în calitate de martor, printre care soțul, ascendenții și descendenții în linie directă, precum și frații și surorile suspectului sau inculpatului, respectiv persoanele care au avut calitatea de soț al suspectului sau al inculpatului. La acestea, ca urmare a publicării Deciziei Curții Constituționale nr. 562 din 19 septembrie 2017 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 837 din 23 octombrie 2017, se adaugă și persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți în cazul în care conviețuiesc ori nu mai conviețuiesc cu suspectul sau inculpatul. Asemenea martori sunt eliberați de dilema morală de a alege între o mărturie adevărată, care ar putea periclita relația lor cu suspectul/inculpatul, și o mărturie falsă, care ar proteja această relație, cu riscul condamnării pentru mărturie mincinoasă.

30. În jurisprudența sa, anterior citată, respectiv Decizia nr. 136 din 10 martie 2016, instanța de control constituțional a subliniat caracterul de protecție al incompatibilității reglementate la art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, din perspectiva exercitării cu obiectivitate a mandatului avocațial, în vederea respectării dreptului la apărare al părților sau al unui alt

subiect procesual principal. Or, Curtea constată că, în măsura în care „martorul (s.n. avocat) citat în cauză” este o persoană care s-a prevalat de dreptul de a refuza să dea declarații în această calitate, în temeiul art. 117 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală, raționamentul dezvoltat în Decizia nr. 136 din 10 martie 2016, precitată, nu mai subsistă, așa încât Curtea constată că norma criticată respectă dreptul fundamental la apărare în măsura în care nu se referă la această din urmă categorie de persoane.

31. Curtea a statuat, în jurisprudența sa, că dreptul la apărare este în serviciul efectivității realizării dreptului constituțional al cetățenilor de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime (Decizia nr. 64 din 2 iunie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 12 iulie 1994). Totodată, Curtea a calificat art. 24 din Constituție ca fiind o garanție a dreptului la un proces echitabil (Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 51, și Decizia nr. 111 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 373 din 16 mai 2016, paragraful 23). Având în vedere aceste evoluții jurisprudențiale, Curtea reține că în cursul procedurilor judiciare dispozițiile art. 24 din Constituție se analizează coroborat cu cele ale art. 21 alin. (3) din Constituție, întrucât se subsumează acestora din urmă. În aceste condiții, raportat la cauza de față și ținând seama de faptul că încălcarea dreptului la apărare vizează o procedură judiciară, Curtea reține incidența în cauză a dispozițiilor art. 21 alin. (3) coroborat cu art. 24 alin. (1) din Constituție.

32. Prin raportare la exigențele art. 21 alin. (3) coroborat cu art. 24 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, care reglementează ordinea de preferință în cazul în care o persoană întrunește, în cauza penală, două calități procesuale, cea de martor și cea de avocat, instituie — în ipoteza în care martorul (avocat) citat în cauză este o persoană care s-a prevalat de dreptul de a refuza să dea declarații în această calitate în temeiul art. 117 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală — o limitare nelegală a exercitării dreptului la apărare al părților sau al unui subiect procesual principal.

33. Totodată, Curtea Constituțională a reținut în jurisprudența sa că dreptul la apărare conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Acest drept presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă și invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală (a se vedea Decizia nr. 667 din 15 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 870 din 20 noiembrie 2015, paragraful 33). Prin urmare, Curtea constată că, drept exigență impusă de prevederile art. 21 alin. (3) și ale art. 24 alin. (1) din Constituție, este necesar ca dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală, care reglementează incompatibilitatea calității de avocat cu cea de martor citat în procesul penal, să instituie, în mod expres, o excepție în ceea ce privește persoanele care s-au prevalat de dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor, enumerate la art. 117 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală și stabilite prin Decizia Curții Constituționale nr. 562 din 19 septembrie 2017, precitată.

34. În aceste condiții, în acord cu dreptul părților la un proces echitabil coroborat cu dreptul fundamental la apărare, Curtea constată că dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu se referă la „martorul (s.n. avocat) citat în cauză”, care s-a prevalat, în temeiul art. 117 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală, de dreptul de a refuza să fie audiat.

35. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 346 alin. (3) lit. b) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Elena Drăgan și Hortenziu Teodor Drăgan în Dosarul nr. 4.544/90/2017/a1 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Admite excepția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. 88 alin. (2) lit. b) din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu se referă la persoanele care s-au prevalat de dreptul de a refuza să dea declarații în calitate de martor, în temeiul art. 117 alin. (1) lit. a) și b) din Codul de procedură penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de secretar general al Autorității Electorale Permanente

Având în vedere Adresa Autorității Electorale Permanente nr. 21.431 din 23 noiembrie 2021, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/7.738 din 28 noiembrie 2021, precum și cererea domnului Cristian Andreescu, înregistrată la Autoritatea Electorală Permanentă cu nr. 21.430 din 23 noiembrie 2021,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 101 alin. (11) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează, la cerere, exercitarea funcției temporar vacante de secretar general al Autorității Electorale Permanente de către domnul Cristian Andreescu.

Art. 2. — Începând cu data prevăzută la art. 1, domnul Constantin-Adrian Blănaru, secretar general adjunct, exercită funcția temporar vacantă de secretar general al Autorității Electorale Permanente, pe durata suspendării titularului funcției de secretar general.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Tiberiu Horațiu Gorun

București, 6 decembrie 2021.

Nr. 568.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 946/2014 privind aprobarea Listei și a atribuțiilor specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare, și a Listei specialiștilor împuterniciți să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 83 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, precum și pentru aprobarea modelului și conținutului legitimației speciale de identificare a acestora și a modelului procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor în domeniul îmbunătățirilor funciare

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 293.983/2021 al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar, pentru aplicarea prevederilor art. 75 alin. (2) și ale art. 83 alin. (4) din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului National Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 1 la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul agriculturii și dezvoltării rurale, nr. 946/2014 privind aprobarea Listei și a atribuțiilor specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare, și a Listei specialiștilor împuterniciți să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 83 din Legea îmbunătățirilor funciare nr. 138/2004, precum și pentru

aprobarea modelului și conținutului legitimației speciale de identificare a acestora și a modelului procesului-verbal de constatare a contravențiilor și de aplicare a sancțiunilor în domeniul îmbunătățirilor funciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 28 iunie 2014, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu

București, 3 decembrie 2021.
Nr. 335.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 946/2014)

LISTA

specialiștilor care își desfășoară activitatea în cadrul direcțiilor pentru agricultură județene și a municipiului București, care fac parte din Oficiul de reglementare a organizațiilor de îmbunătățiri funciare

Nr. crt.	Numele și prenumele specialistului	Locul de muncă al specialistului	Adresa de poștă electronică
1.	Zgâia Gheorghe	Direcția pentru Agricultură a Județului Alba	office@dadralba.ro
2.	Mocuța Felicia	Direcția pentru Agricultură a Județului Arad	dgaia.arad@rdslink.ro
3.	Dumitrescu Silviu Mihail Pîrvulețu Monica Mihaela	Direcția pentru Agricultură a Județului Argeș	dga-ag@rdspt.ro
4.	Iurașcu Vasile	Direcția pentru Agricultură a Județului Bacău	dadr@dadrbacau.ro
5.	Feher Adrian Gheorghe	Direcția pentru Agricultură a Județului Bihor	dadr.bh@madr.ro

Nr. crt.	Numele și prenumele specialistului	Locul de muncă al specialistului	Adresa de poștă electronică
6.	Roșu Simona-Alina Moga Vasile-Ioan	Direcția pentru Agricultură a Județului Bistrița-Năsăud	dadr.bn@madr.ro
7.	Baciu Costică	Direcția pentru Agricultură a Județului Botoșani	dadr.bt@madr.ro
8.	Purice Mihai Florin	Direcția pentru Agricultură a Județului Brașov	dadr.bv@madr.ro
9.	Chiper Ion	Direcția pentru Agricultură a Județului Brăila	dadrbr@madr.ro
10.	Lupu Tatiana	Direcția pentru Agricultură a Județului Buzău	dadrbuzzau@clicknet.ro
11.	Stângu Ioan Răzvan	Direcția pentru Agricultură a Județului Caraș-Severin	dadracs@resita.rdsnet.ro
12.	Crângașu Dorel	Direcția pentru Agricultură a Județului Călărași	dgaac_l@saltine.ro
13.	Mudure Mircea Gheorghe	Direcția pentru Agricultură a Județului Cluj	office@dadrclj.ro
14.	Stoica Ionuț	Direcția pentru Agricultură a Județului Constanța	dadr.ct@madr.ro
15.	Bene Erzsebet	Direcția pentru Agricultură a Județului Covasna	dadr.cv@madr.ro
16.	Pleșa Gheorghe	Direcția pentru Agricultură a Județului Dâmbovița	relatii@dadrdbovita.ro
17.	Urcu Nicoleta Constanța Obleaga Meca Ovidiu Marius	Direcția pentru Agricultură a Județului Dolj	dadr_dolj@rdscv.ro
18.	Lupu Gabriel	Direcția pentru Agricultură a Județului Galați	dadr.gl@dadrgl.ro
19.	Daia Emilia	Direcția pentru Agricultură a Județului Giurgiu	dadr_giurgiu@yahoo.com
20.	Dragănescu Dumitru	Direcția pentru Agricultură a Județului Gorj	dadr@targuiju.rdsnet.ro
21.	Kurko Erno	Direcția pentru Agricultură a Județului Harghita	dgaac@topnet.ro
22.	Bugariu Adrian Vasile	Direcția pentru Agricultură a Județului Hunedoara	dadr.hd@madr.ro
23.	Vișan Georgeta	Direcția pentru Agricultură a Județului Ialomița	dadr.il@madr.ro
24.	Sandu Eogen	Direcția pentru Agricultură a Județului Iași	dadr@dadril.ro
25.	Sabău Dan Florin	Direcția pentru Agricultură a Județului Maramureș	dadr.mm@madr.ro
26.	Barbu Dumitru	Direcția pentru Agricultură a Județului Mehedinți	dadr.mh@madr.ro
27.	Borsan Tudor Viorel	Direcția pentru Agricultură a Județului Mureș	dadr.ms@madr.ro
28.	Diaconu Vasile	Direcția pentru Agricultură a Județului Neamț	dadr.nt@madr.ro secretariat.neamt@madr.ro
29.	Ciobanu Marius Nicolas	Direcția pentru Agricultură a Județului Olt	director.executiv@dadr-olt.ro
30.	Divoiu Marian Beigu Ana	Direcția pentru Agricultură a Județului Prahova	directiaagricola@dadrph.ro
31.	Pal Ioan	Direcția pentru Agricultură a Județului Satu Mare	dadr.sm@madr.ro
32.	Crețu Loredana Zsigmond Alexandru	Direcția pentru Agricultură a Județului Sălaj	dadrslj@info-plus.ro
33.	Stoia Vasile	Direcția pentru Agricultură a Județului Sibiu	dadr.sb@madr.ro
34.	Stetco Nelu	Direcția pentru Agricultură a Județului Suceava	dadr suceava@yahoo.com
35.	Găina Stelian	Direcția pentru Agricultură a Județului Teleorman	dgaiatr@yahoo.com
36.	Demenevschi Nicolae	Direcția pentru Agricultură a Județului Timiș	dadr-tm@dnttm.ro
37.	Dragnea Maria	Direcția pentru Agricultură a Județului Tulcea	office@dadrutulcea.ro
38.	Stan Mihai	Direcția pentru Agricultură a Județului Vaslui	office@dadrvaslui.ro
39.	Ceașescu Dorian	Direcția pentru Agricultură a Județului Vâlcea	diragrvl@yahoo.com
40.	Tătaru Carmina	Direcția pentru Agricultură a Județului Vrancea	secretariat@dadrvrancea.ro
41.	Ivanof Marinela	Direcția pentru Agricultură a Județului Ilfov	dadr_ilfov@yahoo.com http://www.dadrilfov.ro
42.	Carabageac Mioara	Direcția pentru Agricultură a Municipiului București	dadr.b@madr.ro http://www.damb.ro

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor privind dotarea camerelor de infirmerie, a camerelor de separare ori a camerelor de tranzit, precum și amenajarea și dotarea camerelor de protecție destinate cazării individuale a persoanelor private de libertate vulnerabile

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (4) și ale art. 11 alin. (8) din anexa la Ordinul ministrului justiției nr. 2.772/C/2017 pentru aprobarea Normelor minime obligatorii privind condițiile de cazare a persoanelor private de libertate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 160/C/2018,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele privind dotarea camerelor de infirmerie, a camerelor de separare ori a camerelor de tranzit, precum și amenajarea și dotarea camerelor de protecție destinate cazării individuale a persoanelor private de libertate vulnerabile, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate acesteia vor lua măsuri pentru îndeplinirea dispozițiilor prezentei decizii.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Dan Halchin

București, 23 noiembrie 2021.
Nr. 1.066.

ANEXĂ

NORME

privind dotarea camerelor de infirmerie, a camerelor de separare ori a camerelor de tranzit, precum și amenajarea și dotarea camerelor de protecție destinate cazării individuale a persoanelor private de libertate vulnerabile

CAPITOLUL I

Dotarea camerelor de infirmerie

Art. 1. — (1) În sensul prezentelor norme, camerele de infirmerie pentru pacienți, persoane private de libertate aflate în custodia locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, trebuie să respecte următoarele caracteristici:

a) capacitate între două și șase paturi, dispuse exclusiv la un rând, fără să existe paturi suprapuse;

b) arie utilă minimă de 7 m²/pat;

c) ușă metalică, la intrarea în cameră, prevăzută, în partea mediană, cu vizetă cu acoperitoare de oțel, cu lățimea de 300 mm și înălțimea de 110 mm și, în partea superioară, cu vizor ce permite observarea panoramică numai spre interiorul camerei.

(2) Camerele de infirmerie prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă următoarele dotări minime obligatorii:

a) corp de iluminat antivandalism;

b) pat medical rabatabil cu saltea tip spital din material ignifug și husă impermeabilă cu fermoar, dotat cu mecanism care să asigure schimbarea posturii pacientului, în diferite grade de înclinare, noptieră tip spital cu două compartimente sertar și dulap, masă pentru servirea hranei la pat cu înălțime reglabilă și sonerie, la fiecare pat;

c) o masă cu scaune antivandalism, la fiecare cameră;

d) cazarmament corespunzător, într-o singură culoare pentru toate paturile, respectiv albă sau albastră;

e) spațiu destinat activităților igienico-sanitare dotat cu lavoar, oglindă, duș, scaun WC, dispenser de săpun lichid, suport/dispenser de hârtie-prosop, baterie de amestecare a apei calde cu apa rece, prevăzută cu robinet manevrabil cu cotul, concepute în sistem antivandalism. Acest spațiu este separat de restul camerei printr-un perete despărțitor și trebuie să fie ventilat corespunzător astfel încât să se prevină umezeala și crearea mușgaiului;

f) senzor de fum.

(3) Pentru asigurarea facilităților de cazare pentru persoanele cu dizabilități, infirmeriile vor dispune de următoarele facilități:

a) accesul în infirmerie și în anexele sale să poată fi realizat cu ușurință, inclusiv cu targa și scaunul cu roțile;

b) în dreptul fiecărui pat, în partea laterală, să fie montate mânere de susținere, fixate în pardoseală cu braț mobil;

c) încăperea pentru igienă personală să fie dotată cu duș prevăzută cu scaun, scaun WC și bare de susținere antivandalism;

d) dușul cu scaun să fie dotat cu mânere de susținere și scaun ortopedic;

e) toaleta să aibă scaun WC pentru șezut pentru persoane cu dizabilități și mânere de susținere;

f) lavoarul antivandalism să fie accesibil și din scaunul cu roțile;

g) paturile să fie dotate cu un cazarmament corespunzător, huse impermeabile pentru saltele și perne, pilote lavabile, aleze lavabile și reutilizabile, într-o singură culoare;

h) alte dotări de dispozitive și echipamente medicale: cadru mobil, scaun cu roțile/fotoliu rulant, baston, cârje de diferite dimensiuni, ploscă medicală, paravan medical, guler cervical, altele conform cazuisticii medicale aferente pacienților cazați;

i) consumabile: scutece de adulți pentru incontinență, pahare de unică folosință, produse pentru stome și îngrijirea acestora, paie flexibile pentru băut, cutii/saci pentru deșeuri medicale, altele conform cazuisticii medicale aferente pacienților cazați.

Art. 2. — (1) Camerele de infirmerie trebuie să fie organizate numeric astfel încât să asigure supravegherea medicală pentru persoanele private de libertate cu afecțiuni medicale acute, cronice reacute, infectocontagioase, aflate sub tratament antituberculos sau în refuz de hrană. Pe lângă camerele de infirmerie se amenajează cel puțin două camere pentru izolare respiratorie.

(2) În camerele de infirmerie destinate izolării respiratorii nu se va interna mai mult de o persoană într-o perioadă, iar pentru respectarea normelor epidemiologice de separare, camera de izolare respiratorie va fi dotată obligatoriu cu instalații sanitare pentru efectuarea îmbăierii și lămpi UV fixe montate pe perete, cu întrerupătorul în afara camerei.

Art. 3. — Se interzice fumatul în toate spațiile închise în care se acordă asistență medicală, precum și în încăperile în care sunt depozitate substanțe sau materiale ușor inflamabile. Acest tip de materiale este depozitat într-un spațiu special amenajat, cu acces separat. Substanțele toxice sunt păstrate în recipiente etanșe, etichetate și depozitate în condiții sigure, conform normelor în vigoare.

Art. 4. — (1) Toate camerele sunt vopsite cu vopsea lavabilă. Pavimentul depozitului trebuie să nu prezinte crăpături și să fie realizat din materiale antiderapante, rezistente la compresiune, șocuri și uzură, înclinat și cu o hidroizolație bună.

(2) Finisajele încăperilor în care staționează sau se deplasează bolnavii ori în care se desfășoară activități medicale trebuie să aibă următoarele caracteristici:

a) să fie lavabile;

b) să fie rezistente la dezinfectante;

c) să nu aibă asperități care să rețină praful;

d) să nu fie generatoare de fibre sau particule care pot rămâne suspendate în aer.

(3) Nu este permisă folosirea materialelor de finisaj care, prin alcătuirea lor sau prin modul de punere în operă, pot favoriza dezvoltarea de organisme parazite sau de substanțe nocive ce pot periclita sănătatea omului.

(4) Nu este permisă amenajarea de tavane false în spațiile frecventate de bolnavi. Zona de intersecție dintre pardoseală și pereți trebuie să fie concavă, de tip scafă. Nu este permisă mochetarea pardoselilor.

(5) În încăperile pentru bolnavi, instalațiile și corpurile de iluminat sunt amplasate în așa fel încât să asigure funcționarea corespunzătoare a următoarelor sisteme de iluminat normal:

a) iluminat general antivandalism;

b) iluminat local la pat antivandalism, pentru examinarea și îngrijirea bolnavilor;

c) iluminat pentru supraveghere în timpul nopții antivandalism.

(6) Fiecare cabinet de consultație sau sală de tratamente este prevăzut/prevăzută cu lavoar amplasat cât mai aproape de intrarea în încăpere; lavoarul este suficient de mare pentru a preveni stropirea și este prevăzut cu următoarele caracteristici:

a) baterie de amestecare a apei calde cu apa rece, prevăzută cu robinet manevrabil cu cotul;

b) dispenser de săpun lichid;

c) suport/dispenser de hârtie-prosop.

Art. 5. — Pentru amenajarea camerelor de infirmerie se au în vedere și următoarele criterii:

a) paturile să fie așezate paralel cu frontul ferestrei și accesibile pe ambele laturi lungi;

b) distanța dintre două paturi să fie mai mare de 0,70 m;

c) distanța dintre pat și peretele exterior să fie de cel puțin 0,80 m;

d) distanța dintre pat și peretele paralel, pe care se află lavoarul, să fie de minimum 1,30 m;

e) pentru cel puțin un pat dintr-un salon, circulația liberă aferentă să permită staționarea și deplasarea în cărucior pentru persoanele cu handicap.

CAPITOLUL II

Dotarea și amenajarea camerelor de tranzit sau a camerelor de separare

Art. 6. — Camerele de tranzit sau camerele de separare din locurile de deținere aflate în subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor sunt prevăzute cu următoarele caracteristici:

a) ușa camerei este metalică și prevăzută, în partea mediană, cu vizetă cu acoperitoare de oțel, cu lățimea de 300 mm și înălțimea de 110 mm și, în partea superioară, cu vizor ce permite observarea panoramică numai spre interiorul camerei. De asemenea, este prevăzută cu încuietoare autoblocantă. Dispozitivul de închidere-asigurare este prevăzut cu sistem de ancorare în minimum 3 puncte, format din tije de oțel cu duritate mare;

b) ușa este dublată de un grilaj. Grilajul este construit, prin sudură, din elemente orizontale de oțel cu secțiune dreptunghiulară și elemente verticale de oțel cu secțiune rotundă, dispuse într-un cadru cu ochiuri cu lățimea de 100 mm și înălțimea de 250 mm;

c) în partea mediană, grilajul este prevăzut cu un gol cu dimensiuni identice cu cele ale vizetei practice în ușă. Grilajul se montează într-un cadru metalic cu balamale pivotante acoperite și se fixează în tocul comun cu ușa. Tocul ansamblului format din ușă și grilaj se fixează în perete prin ancore chimice. Grilajul este prevăzut cu broască îngropată cu oprire totală;

d) oțelul folosit trebuie să aibă duritate mare și să prezinte înaltă rezistență la tăiere;

e) ușa de acces în cameră și grilajul se deschid numai spre holul secției de deținere și asigură un nivel ridicat de securitate al camerei de deținere.

Art. 7. — (1) Pentru pat se urmăresc cel puțin următoarele specificații:

a) dimensiunile de construcție ale acestuia, de regulă, nu depășesc: 900 mm lățime și 2.000 mm lungime;

b) este de formă tip cușetă și se fixează în consolă, direct în perete, utilizând bolțuri rezistente la deformare și rupere;

c) este confecționat din oțel cu aceleași caracteristici ca cele ale oțelului folosit la confecționarea grilajului ușii;

d) suprafața utilă a patului este confecționată din foaie perforată de oțel, cu margini de siguranță rotunjite în jurul perimetrului pe muchiile frontale și laterale;

e) primul pat se poziționează la 550 mm, cel de-al doilea la 1.625 mm, ambele distanțe fiind calculate de la pardoseală;

f) accesul la cel de-al doilea pat se face cu ajutorul unei scări metalice, fixată prin îmbinări nedemontabile de ambele paturi.

(2) Salteaua din dotarea patului este confecționată din materiale rezistente la uzură și ignifuge.

Art. 8. — (1) Masa se amplasează la baza ferestrei.

(2) Pentru masă se urmăresc cel puțin următoarele specificații:

- a) să fie confecționată prin turnare, din beton armat;
- b) să fie de tip consolă;
- c) să aibă lățimea de 400 mm și lungimea de 1.000 mm;
- d) să fie poziționată la 750 mm—800 mm față de pardoseală.

(3) Masa se completează cu două scaune metalice, fără spătar, încastate în pardoseală.

Art. 9. — (1) Spațiul destinat activității igienico-sanitare cuprinde dușul, cada de duș, modulul chiuvetă — vas WC și oglinda, toate în construcție antivandalism. Instalațiile sanitare se amplasează pe latura opusă patului. Spațiul destinat activității igienico-sanitare este separat de restul camerei printr-un perete despărțitor. Trebuie să fie ventilat corespunzător, astfel încât să se prevină umezeala și crearea mucegaiului.

(2) La intrarea în acest spațiu, pentru asigurarea intimității se montează perdele care să permită vizualizarea persoanei private de libertate la nivelul gleznelor, al umărului și capului.

(3) Pereții și pardoseala spațiului destinat activității igienico-sanitare se construiesc din materiale rezistente la uzură și acțiunea apei.

Art. 10. — Modulul chiuvetă — vas WC este de tip monobloc, construit în sistem antivandalism. Modulul este construit dintr-o singură piesă, fără îmbinări demontabile sau fisuri, din oțel inoxidabil, brut, tratat și prevăzut cu fixări pentru pardoseală și perete, mascate și rezistente la smulgere și rupere.

Art. 11. — Pentru modulul chiuvetă — vas WC se au în vedere următoarele specificații:

a) suprafața expusă a chiuvetei este șlefuită până ajunge la un aspect satinat;

b) chiuveta este prevăzută cu cep captiv și cu unul sau două robinete acționate manual, prin împingere, printr-un buton din oțel inoxidabil și cu regulator de timp hidromecanic/electronic încorporate;

c) permite alimentarea cu apă direct, fără ca persoana privată de libertate să aibă acces la conducte;

d) vasul WC este prevăzut cu evacuare verticală sau orizontală;

e) suprafața exterioară a bolului vasului WC este șlefuită până la un aspect satinat;

f) partea superioară este șlefuită pentru a asigura o suprafață cu caracteristicile necesare instalațiilor sanitare, cu o formă care asigură curgerea apei în flux circular;

g) este prevăzut cu mecanism de spălare, acționat manual printr-un buton, prin împingere;

h) permite alimentarea cu apă direct, fără ca persoana privată de libertate să aibă acces la conducte.

Art. 12. — Deasupra modulului chiuvetă — vas WC se poate monta o poliță pentru care se au în vedere următoarele specificații:

a) este construită dintr-o singură bucată, fără îmbinări sau crăpături;

b) este realizată din material compozit (extrem de dur) sau inox;

c) suprafața este finisată, astfel încât să permită menținerea igienei și să fie ușor de curățat, rezistentă la foc și depuneri;

d) prinderea în perete se face cu bolțuri securizate;

e) dimensiunea nu depășește 300 mm x 125 mm.

Art. 13. — (1) Oglinda se poziționează deasupra modulului chiuvetă — vas WC.

(2) Pentru oglindă se au în vedere următoarele specificații:

a) este plată, din oțel inoxidabil, cu finisare lucioasă și înalt reflectantă, rezistentă la zgâriere, cojiri și depuneri;

b) este prevăzută cu șuruburi de prindere rezistente la rupere, smulgere și tăiere;

c) dimensiunea nu depășește 300 mm x 300 mm;

d) are finisare lucioasă pe toate suprafețele exterioare.

Art. 14. — (1) Spațiul destinat îmbăierii cuprinde dușul și cada de duș care se amplasează lângă modulul chiuvetă — vas WC, fiind separat de acesta printr-un element constructiv despărțitor cu înălțimea maximă de 2.000 mm.

(2) Pentru duș se urmăresc cel puțin următoarele specificații:

a) este construit din oțel inoxidabil;

b) capul de duș este fixat în perete și este realizat din oțel inoxidabil, iar piesele din interiorul lui sunt realizate dintr-un material ce nu permite depunerea calcarului;

c) butonul de pornire-oprire cu regulator de temperatură și cantitate a apei este realizat din oțel inoxidabil și regulator de timp hidromecanic/electronic încorporate;

d) permite un flux de 8—12 l/min., cu posibilitate de reglare a unghiului de cădere.

(3) Pentru cada de duș se au în vedere următoarele specificații:

a) este rezistentă la uzură și lovituri;

b) este construită dintr-o singură piesă, fără îmbinări sau fisuri;

c) suprafața exterioară este șlefuită;

d) nu depășește dimensiunea de 750 mm X 750 mm;

e) este realizată din tablă ambutisată, tabla fiind din inox sau din oțel care se emailează.

Art. 15. — (1) Spațiile de depozitare a bunurilor și obiectelor personale se amenajează sub forma unei nișe în perete, pe 3 niveluri, astfel încât să poată fi depozitate cele menționate, în volum de 0,25 m³, pentru fiecare persoană privată de libertate.

(2) Lângă spațiile de depozitare se poate amplasa un cuier, cu cel mult 4 brațe pentru agățat.

Art. 16. — (1) Priza antivandalism pentru distribuirea semnalului TV se montează pe peretele cu ușa, lângă priza de alimentare cu energie electrică (220 V) antivandalism.

(2) Pe același perete, deasupra prizelor menționate se montează sistemul de comunicare de tip interfon și terminalul sistemului de radioficare antivandalism.

(3) Suportul pe care se montează aparatul TV este de tip consolă, avându-se în vedere următoarele specificații:

a) este confecționat prin turnare, din beton;

b) permite așezarea unui aparat TV ce are dimensiuni reglementate prin ordin al ministrului justiției și libertăților cetățenești;

c) se poziționează la 1.600 mm—1.700 mm față de pardoseală.

Art. 17. — Iluminatul de veghe antivandalism, la o tensiune de 24 V, permite supravegherea pe timpul nopții fără a perturba somnul persoanelor private de libertate.

Art. 18. — Pentru asigurarea unei temperaturi optime se montează corpuri statice pentru încălzire, radiatoare, protejate antivandalism cu ajutorul unei măști de protecție.

Art. 19. — Pentru ventilație, în partea superioară a peretelui, spre exterior, în imediata apropiere a spațiului pentru îmbăiere, se pot folosi, după caz, grile din metal rezistente la coroziune.

Art. 20. — (1) Ferestrele sunt confecționate din aluminiu sau PVC cu geam termopan. Peste suprafața vitrată (interioară) se aplică folie antiefracție.

(2) La fereastră se montează o gratie care se amplasează pe partea exterioară a ferestrei și se fixează pe structura de rezistență. Gratia are aceleași caracteristici ca și grilajul de la ușa de acces în cameră.

CAPITOLUL III

Dotarea și amenajarea camerelor de protecție destinate cazării individuale a persoanelor private de libertate vulnerabile

Art. 21. — (1) Pentru asigurarea cazării individuale în camera de protecție, în penitenciar, sunt necesari 9 mp.

(2) Pereții, pardoseala și ușa camerei se capitonează cu materiale care să împiedice vătămarea persoanei, rezistente la uzură și acțiuni de vandalism.

(3) Iluminatul natural se asigură printr-o fereastră din cărămidă de sticlă transparentă, aflată la o distanță de pardoseală care să nu permită deteriorarea de către persoana cazată. Iluminatul artificial se asigură printr-o instalație electrică antivandalism, care este acționată din exterior de către personalul de supraveghere.

(4) Pentru ventilație, în partea superioară a peretelui, spre exterior, se vor folosi două ventilatoare cu dublu sens.

(5) Încălzirea se realizează prin tubulatură, cu ajutorul unei surse de aer cald amplasate în exteriorul camerei, astfel încât să se asigure temperatura de confort de 19 grade Celsius.

(6) Camera este dotată cu o saltea din material ignifug.

(7) Butonul de panică/alarmă cu avertizare acustică și luminoasă se montează în interiorul camerei, pe peretele cu ușa capitonată.

(8) Capitonarea totală se va executa din PVC de culoare gri deschis, culoare parțial neutră, din material ignifug.

(9) Pentru monitorizarea continuă a persoanei private de libertate, camera de protecție este dotată cu o cameră de supraveghere video antivandalism, conectată cel puțin la centrul de supraveghere electronică. În funcție de infrastructură, camera video se conectează prin interfață web și la calculatoarele din birourile supraveghetorului din secția unde este amplasată camera de protecție, șefului secției, șefului serviciului regim penitenciar, directorului adjunct pentru siguranța deținerii și regim penitenciar și directorului unității.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

